Surat Terbuka kepada Wakil Rakyat mengenai Rang Undang-Undang Perhimpunan Awam 42/2011

Monday, 28 November 2011 07:54PM

28 November 2011

Surat Terbuka kepada Wakil Rakyat mengenai Rang Undang-Undang Perhimpunan Awam 42/2011

Kepada Wakil Rakyat, Anda mungkin pernah dengar bahawa Bar Malaysia menentang Rang Undang-Undang Perhimpunan Aman 2011 ("PA 2011") di atas alasan ia meletakkan sekatan yang tidak munasabah dan tidak seimbang ke atas kebebasan berhimpun yang dijamin dibawah Perlembagaan Persekutuan.

Terdapat peruntukan-peruntukan di dalam PA 2011 yang jauh lebih ketat daripada undang-undang semasa seperti pengharaman "tunjuk perasaan jalanan" (perhimpunan bergerak atau perarakan) dan kuasa tidak terhad yang terletak pada pihak polis untuk menetapkan masa, tarikh, tempat dan kelakuan perhimpunan. Terdapat juga peruntukan-peruntukan dalam PA 2011 yang tidak logik. Sebagai contoh, walaupun pihak polis tidak perlu diberitahu tentang satu perhimpunan agama, perhimpunan seperti itu tidak boleh diadakan di tempat ibadat. Tambahan pula, orang yang tinggal dalam jarak 50 meter daripada tadika atau sekolah tidak dapat mengadakan rumah terbuka bagi perayaan, perarakan pengebumian atau majlis perkahwinan.

Perdana Menteri dalam ucapan Hari Malaysia pada 15 September 2011, menjanjikan kepada rakyat seperti berikut: Bahkan, saya sering mengutarakan bahawa era kerajaan mengetahui segala-galanya dan memiliki monopoli terhadap kebijaksanaan sudah melewati tempohnya. . . .

Kerajaan juga akan mengkaji semula seksyen 27 Akta Polis 1967 dengan mengambil kira peruntukan Perkara 10 Perlembagaan Persekutuan tentang kebebasan berhimpun dengan prinsip menentang sekeras-kerasnya demonstrasi jalanan. Namun, kebenaran berhimpun diberi selaras dengan kaedah-kaedah yang akan ditetapkan kelak disamping mengambilkira norma-norma di peringkat antarabangsa. . . . (penekanan ditambahkan)

Yakinlah bahawa, ia satu kekuatan bukan satu kelemahan untuk kita meletakkan kepercayaan kepada kebijaksanaan rakyat Malaysia membuat pilihan dalam mencorakkan hala tuju masa depan mereka sendiri. . . . Jawapannya sangat jelas yakni, langkah-langkah yang saya umumkan sebentar tadi tidak lain tidak bukan adalah inisiatif awal transformasi politik secara tertib lagi berhemah. Ia berdiri sebagai pelengkap amat penting serta perlu kepada insiatif-inisiatif transformasi bidang ekonomi dan penyampaian awam yang pihak kerajaan telah rangka dan laksanakan semenjak lebih dua tahun kebelakangan dalam usaha menuju sebuah negara moden dan progresif....

Akhir kalam, saya ingin tegaskan bahawa tanpa syak dan tanpa ragu-ragu lagi, Malaysia yang kita impikan bersama dan sedang kita cipta ini adalah Malaysia yang mengamalkan demokrasi berfungsi dan inklusif di mana keamanan dan ketenteraman awam dipelihara selaras dengan roh ketertinggian Perlembagaan, kedaulatan undang-undang, penghormatan kepada hak asasi manusia dan hak-hak individu….

PA 2011 adalah tidak konsisten dengan "norma antarabangsa", tidak "mengikut dengan ketertinggian Perlembagaan, kedaulatan undang-undang dan menghormati hak asasi manusia dan hak-hak individu". Sebaliknya, Rang Undang-Undang ini akan membawa kita lebih jauh daripada "sebuah negara yang moden dan progresif".

Ia adalah keterlaluan bahawa perhimpunan bergerak adalah dilarang.

Perhimpunan bergerak memberi peserta perhimpunan penonton daripada khalayak yang lebih ramai dan jarak penglihatan yang lebih luas, untuk melihat dan mendengar punca atau rungutan yang membawa kepada perhimpunan tersebut. Perhimpunan bergerak telah digambarkan sebagai "satu kaedah bersuara yang kuat dan adalah fenomena biasa dalam masyarakat demokrasi". Sejarah adalah penuh dengan perhimpunan bergerak aman, yang merupakan ejen perubahan dan kebaikan.

Pada 27 Februari 1946, Dato 'Onn Jaafar, pengasas Pertubuhan Kebangsaan Melayu Bersatu ("UMNO") dan datuk kepada Menteri Dalam Negeri sekarang, mengetuai perarakan seramai 15,000 individu untuk membantah penubuhan Malayan Union, yang mengabaikan kepentingan Raja-Raja Melayu dan orang Melayu. Ini adalah permulaan kepada siri perarakan yang berjaya menentang Malayan Union, dan kemudian membawa kepada kemerdekaan negara kita. Pada 27 Februari 2008, Perdana Menteri ketika itu Datuk Seri Abdullah Ahmad Badawi memimpin 20,000 orang dalam satu perarakan satu kilometer dari pejabat UMNO Batu Pahat ke stadium untuk memperingati perhimpunan ini.

Telah ada perarakan lain yang memanggil untuk pemansuhan Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960, hak-hak minoriti dan pembaharuan pilihanraya

Bagi Bar Malaysia, kami menganjurkan "Walk for Justice", yang telah diadakan pada 26 September 2007, untuk meminta Suruhanjaya Diraja untuk menyiasat klip video VK Lingam dan penubuhan Suruhanjaya Pelantikan Kehakiman, di mana kedua-duanya kemudiannya ditubuhkan oleh kerajaan.

Larangan perarakan sekarang mencuri hak Rakyat yang kini wujud di bawah Seksyen 27 Akta Polis, yang mengawal selia "perhimpunan, mesyuarat dan perarakan".

Di tempat lain, sejarah adalah penuh dengan pelbagai perarakan aman yang diketuai oleh Mahatma Gandhi, Martin

Luther King Jr dan Nelson Mandela, untuk menamakan seberapa, yang membawa kepada pengakhiran undang-undang, dasar dan rejim-rejim yang menindas.
Ia adalah ironik bahawa kerajaan kini mahu melarang perarakan yang membawa kepada penubuhan negara kita, dan lain-lain yang mengerakkan Perdana Menteri untuk menjanjikan pembaharuan perundangan. Pembaharuan yang dijanjikan kini menyerang kembali di demonstrasi yang menjadi pemangkin kepada mereka.
Bar Malaysia adalah teguh dalam pendirian dan keazaman bahawa PA 2011, dalam bentuk semasa, tidak boleh menjadi undang-undang. Bar Malaysia tegas bahawa sebarang cubaan untuk mengawal kebebasan asas yang dijamin di bawah Perlembagaan Persekutuan hanya boleh dilakukan selepas berunding dengan semua pihak yang berkepentingan, termasuk ahli-ahli Parlimen pembangkang dan kumpulan-kumpulan masyarakat sivil. Untuk tujuan ini, Bar Malaysia telah mencadangkan satu rang undang-undang alternatif untuk dipertimbangkan, dan panggilan untuk PA 2011 akan diremitkan kepada Jawatankuasa Pilihan Parlimen untuk pertimbangan. Pada bacaan kedua PA 2011, kami meminta bahawa anda, sebagai Rakyat giat, sokongan panggilan kami.
Adalah tidak keterlaluan untuk mengatakan bahawa esok, anda akan memegang kebebasan Rakyat di tangan anda. Kami meminta agar anda melayannya dengan penghormatan yang sewajarnya. Sekarang, lebih daripada biasa, anda perlu ingat bahawa anda telah dipilih sebagai wakil kepada rakyat, untuk menjalankan tanggungjawab sebagai “Wakil Rakyat”.
Tolong jangan meletakkan ketaatan buta kepada parti dan sikap berat sebelah sebelum tugas anda sebagai pengkhidmat rakyat. Rakyat tidak harus dibuat untuk menderita akibat politik berparti. PA 2011 adalah satu undang-undang yang tidak adil, yang dibuat dengan terburu-buru tidak wajar, yang telah menerima kutukan Rakyat.
Tidak ada pilihan lain.
Jangan luluskan PA 2011. Sokong rang undang-undang alternatif dan panggilan kami untuk Jawatankuasa Pilihan Parlimen.
Yang benar, Lim Chee WeeYang DipertuaBar Malaysia

- Open letter from Lim Chee Wee, President of Malaysian Bar, to Wakil Rakyat on Peaceful Assembly Bill 42/2011